

مدال شرم!

شبی که **علیرضا فغانی** با متجاوز گفت و خندید
وازیك قهرمان، به ضد قهرمان تبدیل شد

واکنش

چه کسی گفته داوران نمی توانند گل خالی خراب کنند؟ بامداد دوشنبه همه دیدند که می شود، خوب هم می شود. حیف از آن همه غرور و غریو ایرانیان، زمانی که اسم علی رضا فغانی به عنوان داور بازی فینال جام جهانی باشگاه ها اعلام شد. آن زمان همه حس می کردند که یک هموطن، به قله ای دیگر در دوران حرفه ای اش دست یافته و بابت این موفقیت باید شاد بود. کمتر کسی اما می توانست پایان این شب پرماجرا را حدس بزند؛ جایی که دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا برای اهدای مدال ها پایین آمد و صحنه تکان دهنده رویارویی او با علی رضا فغانی رقم خورد؛ جایی که داور بین المللی فوتبال ایران خیلی عادی در مقابل ترامپ سر خم کرد، مدالش را گرفت، یک دل سیر با او خندید و بعد هم همه کنار هم برای دوربین عکاس ها ژست گرفتند.

کدام ناظر و بیننده عادی در جهان فوتبال، هنگام تماشای این سرور و خوش باشی می توانست حدس بزند آنکه گردن کج کرده تا مدال بگیرد، خاکش از سوی بمب های نفر مقابل مورد تجاوز قرار گرفته و ویران شده؟ چه کسی می تواند باور کند در همدستی ننگین ترامپ و نتانیاهو، بیش از هزار ایرانی پریبر شده اند، اما حالا یک نفر از همان سرزمین، خونسرد و خوشحال در مقابل رئیس جمهور آمریکا کرنش می کند؟ باشد، قبول؛ ورزش ربطی به سیاست ندارد، به «انسانیت» چطور؟ بر خاک افتادن غریب یک کودک بی جان که دیگر سیاسی نیست، مگر می شود آمر و عامل این جنایت ها را ندید و همه چیز را عادی تصور کرد؟

شاید خیلی از ایرانی ها در رویاهاشان لحظه ای را تصور می کردند که بتوانند رودر روی بالاترین مقام سیاسی آمریکا قسار بگیرند؛ بی واسطه و جلوی چشم میلیون ها دوربین تلویزیونی. هر کدام از آنها می توانستند هزاران نقشه برای رساندن حرف دل شان به گوش دنیا داشته باشند، اما قرعه فال به نام علی رضا فغانی افتاد. این همان دروازه خالی بزرگی بود که گیر داور ایرانی آمد؛ شاید بهترین فرصت عمر او برای جاودانه شدن، فغانی اما توپ را با فاصله به اوت زد. کمترین کنش او می توانست نپذیرفتن مدال از دست رئیس جمهور آمریکا یا بیرون آوردن فوری آن از دور گردنش باشد، اما فغانی نه تنها چنین نکرد، بلکه حساسی با ترامپ گرم گرفت و تازه بعد از پایان مسابقه هم تصویری مشترک از خودش و او را منتشر کرد. به واقع این حجم از بی تعهدی را چطور می توان هضم کرد؟ گیریم که مجبور بودی عادی رفتار کنی یا چیزی نگویی که همین هم قابل قبول نیست، اما انتشار داوطلبانه آن تصاویر با متن غرور آمیز و رضایتبخش، داستان دیگری دارد.

بعضی آدم ها زاده می شوند برای یک لحظه و باعث تأسف است که بگوییم فغانی از بهترین فرصتش استفاده نکرد. با در نظر گرفتن اینکه فغانی بازی افتتاحیه جام جهانی باشگاه ها را سوت زده بود، انتخاب او برای قضاوت مسابقه فینال از ابتدا کمی عجیب به نظر می رسید. احتمالاً اما فیفا صرفاً برای خلق تصاویر پایان مسابقه چنین کرد و به هدفش هم رسید. فغانی می توانست این نقشه را به سود ایران تغییر بدهد، اما چنین نکرد. افسوس؛ تو شاید داور خیلی خوبی باشی، اما «هموطن» خوبی نیستی!

انتقال های قرضی

استقلال هنوز بی خیال لژیونرها نشده است

باشگاه استقلال قبل از شروع نقل و انتقالات تابستانی، باب مذاکره با چند بازیکن لژیونر را آغاز کرد ولی هنوز موفق به جذب هیچ یک از آنها نشده است. نخستین هدف این باشگاه بازگرداندن محمد مجبی و مهدی قائدی بود که هر دو بازیکن به پیشنهاد استقلال پاسخ منفی دادند. حتی سایننتو هم بعد از حضور در استقلال از باشگاه خواست تا با این دو بازیکن مذاکره کند ولی تلاش مدیران استقلال برای جلب رضایت آنها نتیجه نداد. بازگرداندن علی کریمی و سیدمجید حسینی هدف بعدی استقلال می بود ولی حسینی قرار دادش را با کایسری اسپور ترکیه تمدید کرد و جذب کریمی هم تقریباً منتفی است، چرا که مدیران این باشگاه به گفته علی نظری جویباری، مبلغی حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار دلار برای صدور رضایتنامه این بازیکن می خواهند. استقلال در حالی در جذب این ۴ بازیکن ناکام ماند که حالا مهم ترین هدف این باشگاه جذب محمدجواد حسین نژاد

و سعید سحر خیزان، **ادامه در صفحه ۱۰** ۲ بازیکن ایرانی تیم های دینامو ماخاچ قلعه و اورنبرگ روسیه است.

1-3-3

روز مانده تا جام جهانی

9-3-0

روز مانده تا سری آ

8-3-0

روز مانده تا بوندس لیگا

1-3-0

روز مانده تا لیگ برتر

1-3-0

روز مانده تا لالیگا

1-3-0

روز مانده تا لیگ یک

0-2-0

روز مانده تا لیگ برتر